

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A., a. s., S.**, Banská Bystrica, IČO: X., zastúpeného Mgr. F. P., advokátom,, Banská Bystrica, proti žalovaným **1/ A., s. r. o., Ž.**, Banská Bystrica, IČO:.. a **2/ Ing. V. H., Ž.**, Banská Bystrica, **o zaplatenie 5 295,76 Eur(159 540 Sk) s príslušenstvom**, na dovolanie žalovaného **2/** proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43 Cob 267/2008 z 10. decembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného v 2. rade **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Banská Bystrica ako súd prvého stupňa uznesením č. k. 60 Cb 151/2002-174 zo 6. októbra 2008 návrh žalovaného **2/** na ustanovenie zástupcu z radov advokátov zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že tento súd rozhodujúc vo veci samej rozsudkom č. k. 60 Cb 151/02-100 zo 4. mája 2005 uložil žalovaným **1/ a 2/** povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 159 540 Sk, trovy konania vo výške 7 975 a trovy právneho zastúpenia vo výške 35 864 Sk. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 43 Cob 164/06-165 zo 7. júla 2006 tento odvolaním napadnutý rozsudok potvrdil. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 15. augusta 2006. Návrhom z 22. augusta 2006, teda v čase, keď sa už vo veci právoplatne rozhodlo, žalovaný **2/** požiadal

o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. V priebehu konania žalovaný 2/ takúto žiadosť nepodal, čím nebola splnená jedna zo zákonných podmienok na postup podľa § 30 O. s. p.

Na odvolanie žalovaného 2/ odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd dospel k záveru, že v tejto veci nebol dôvod na ustanovenie zástupcu z radov advokátov žalovanému 2/. Nakoľko žalovaný 2/ počas konania žiadosť o ustanovenie zástupcu z radov advokátov nepodal a podal ju až po právoplatnom skončení konania, súd prvého stupňa postupoval správne, keď napadnutým uznesením jeho žiadosť zamietol.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13. januára 2009, podal žalovaný 2/ v zákonom stanovenej lehote dovolanie, a to v zmysle § 237 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. s odôvodnením, že ide o nesprávne posúdenie veci. Uviedol, že okresný súd mu na jeho žiadosť priznal oslobodenie od súdnych poplatkov. Pokiaľ ide o ustanovenie zástupcu z radov advokátov, na túto možnosť ho mal upozorniť súd, ktorý mu ponúkol adresu Centra právnej pomoci. Navrhol preto, aby mu súd po zrušení napadnutého rozhodnutia ustanovil advokátku JUDr. V. N., a to aj pre žalovaného 1/, ktorý v dôsledku činnosti žalobcu už tiež nemá žiaden majetok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu. Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa alebo, ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska. V ustanovení § 239 ods. 2 O. s. p. sú upravené dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu. O žiaden z týchto prípadov však v prejednávanej veci nejde, pretože odvolací súd prípustnosť dovolania nevyslovil a nejde o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, ani o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolanie je všeobecne prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne vymedzených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Dovolateľ tvrdí, že konanie bolo postihnuté vadou uvedenou v ustanovení § 237 písm. c/ O. s. p., teda, že ako účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený.

Podľa § 19 O. s. p., spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva. Jednou zo základných podmienok konania je teda spôsobilosť účastníka mať práva a povinnosti, ktoré mu zákon priznáva. Fyzické osoby takúto spôsobilosť nadobúdajú v zásade narodením a zaniká smrťou. Od spôsobilosti byť účastníkom konania treba rozlišovať procesnú spôsobilosť, teda spôsobilosť samostatne konať v konaní pred súdom ako účastník konania (§ 20 O. s. p.). U fyzických osôb je táto spôsobilosť totožná so spôsobilosťou vlastnými úkonmi nadobúdať práva a povinnosti, ktorá vzniká v plnom rozsahu plnoletosťou.

Účastník konania – žalovaný 2/ je v zmysle uvedeného jednak spôsobilý byť účastníkom konania, a jednak má plnú procesnú spôsobilosť, teda spôsobilosť samostatne konať pred súdom, nakoľko je v plnom rozsahu spôsobilý nadobúdať práva a povinnosti vlastnými právnymi úkonmi, preto súd nemal dôvod (ani nemohol) mu ustanoviť zástupcu. Teda ním tvrdený dovolací dôvod, že nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, nie je daný. Ustanovenie zástupcu nespôsobilému účastníkovi však nie je možné zamieňať s ustanovením, resp. neustanovením zástupcu z radov advokátov podľa ust. § 30 O. s. p. Dovolací súd ex offi skúmal, či postupom súdu nebola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), keďže takáto procesná chyba by tiež zakladala prípustnosť dovolania. Vychádzajúc zo skutočnosti, že dovolateľ požiadal o ustanovenie advokáta v zmysle § 30 O. s. p. až v čase, keď vo veci samej už bolo konanie právoplatne skončené, nebola naplnená jedna zo zákonných podmienok pre pridelenie advokáta, a to, že je to ešte potrebné na ochranu záujmov účastníka konania.

Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., t. j. že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení, na ktorý sa odvolával dovolateľ, nezakladá prípustnosť dovolania, možno ním odôvodniť dovolanie, ktoré je prípustné z niektorého z vyššie uvedených dôvodov.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné ani podľa § 239 O. s. p., ani v zmysle § 237 O. s. p., dovolanie žalovaného proti

rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol, lebo smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. augusta 2009

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á , v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.